



குறுந்தொகை காட்டும் அடித்தள மக்களாகிய பாணர்களின் வாழ்வியல் வரலாறு

ம. புஷ்பா அ. *

அ. தமிழ்த்துறை, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர்-632115, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

A Biographical History of the Panars, Working Class People of Kurunthokai

M. Pushpa a, *

^a Department of Tamil, Thiruvalluvar University, Serkadu, Vellore-632115, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
pushpatamil941@gmail.com

Received: 18-09-2021
Revised: 23-05-2022
Accepted: 29-05-2022
Published: 10-08-2022



ABSTRACT

All the languages that have appeared in the world are born after which it got better. But the truth is that our Tamil language was born better. Sangam Literature, Classical Literature, includes Patthuppaatu (Ten Idylls) and Eththutthokai (Eight Anthologies). Earth can be said to be fundamental in the reasons for a group's gradual cultural development. In such a case, in Kurunthokai, a part of Ettutthokai, the characteristics that are appropriate to Marutham land, a pretend love quarrel, and the association with the hustlers are found in Marutham thinai songs. This article examines how the Panars, who were considered by the society of that time to be lower class people and ignoble caste, were crushed for having participated greatly in doing their duties. Their cultural structure, which was based on caste, and their economic status were dependent on others forever. As a result, they lived in poverty and supplication. For the sake of material things, they were able to give material things to the Panars, who were the lower class people, to do the work they desired. The Panars were crushed on many levels. They were considered despicable and deserving of ridicule by all for doing lowly jobs and being instrumental in sorting out the issues in the love quarrel between the husband and wife. Despite their eloquence, intelligence, and sophisticated intellect, their society is said to be a casteless society, but this study has tried to explain the fact that the lower castes were secretly humiliated, the tasks given to them, the work they did, and the society that tried to develop by ignoring them.

Keywords: Kurunthogai, Sex, Foundation, People, Education, Society, Living, Oppression

முன்னுரை

சங்ககால இலக்கியப் படைப்புகள் பலநூற்றாண்டுகால வரலாற்றின் ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன. இத்தகைய கால வேறுபாட்டுணர்வுடன் அணுகப்படும்போதுதான் இனக்குழு சமுதாயம் குறித்துத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். சங்கஇலக்கியங்களில் அகம்புறம் இரண்டிலும் பாணர்களின் வாழ்வியல் தெளிவுபடக் கூறப்பட்டுள்ளது. சங்கஇலக்கிய அகப்பாடல்களில் காணலாகும் நல்லகுறுந்தொகை என்று பாராட்டப்படும் ஐந்திணை ஒழுக்கங்களில் மருதத்திணை தனிச்சிறப்புடையது. ஊடல் இல்லாத இல்லறம் உப்பில்லாத உணவு போன்றது என்று கூறலாம். இத்தகைய சிறப்புடைய ஊடலும் ஊடல்நிமித்தமுமாகிய உரிப்பொருளைத் தன்னகத்தே கொண்ட இத்திணையில், ஊடலுக்குக் காரணமானவனும், ஊடல்தீர்க்கும் வாயிலாக அமைபவனும் பாணன்தான். குறுந்தொகை மருதத்திணைப்பாடலில் அடித்தளமக்களாகக் கருதப்படக் கூடிய பாணனின் வாழ்வியல் வரலாற்றினைச்

சாதியம், பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பு, பொருளாதாரநிலை, வறுமையின் வன்கொடுமை, நசுக்கப்பட்ட அடித்தளமக்களாகப் பாணர்கள், கடைநிலைப்பணி என்று பகுத்தாய்வு அணுகுமுறையின் வாயிலாகக் காண்போம்.

சாதியம்

இனக்குழுவியல் என்பது பண்பாட்டு மானிடவியலின் அடித்தளமாக அமைவது. இது ஓர் இனக்குழு அல்லது ஒரு சமூகத்தைப் பற்றிய விவான முழுவதுமான அறிவினை எடுத்தியம்புகிறது. பழங்குடிச்சமூகம், கிராமச்சமூகம் முதலான சிறுசமூகங்களின் இடவியல் விளக்கம் மக்களின் உருவத்தோற்றம், வாழிடஅமைப்பு, வாழ்க்கைமுறை, பேசும்முறை, சமூகஅமைப்பு, பொருளாதாரம், சமயம், சட்டமுறைகள், தொழில்நுட்பம், கலை மற்றும் பண்பாட்டின் அனைத்துக் கூறுகளையும் தனித்தனியாக ஆராய்ந்து, அப்பண்புகளை முறைப்படுத்தி இனக்குழுவியல் விளக்கும் ஒவ்வொரு சமூகத்தின் அக, புறப்பண்பாடுகளை அறிவியல் நோக்கில் இது ஆராயும் என்று விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. புறநானூறு

“துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பன் என்று

இந்நான்கல்லது குடியும் இல்லை”

(Avvai Duraisamy Pillai, 2001)

துடியன், பாணன், பறையன், கடம்பன் என்ற நால்வகைச் சாதியினரும் அக்காலச் சமுதாயத்தில் அடித்தளமக்களாக ஒருதன்மையுடையவராகக் கருதப்பட்டன.

“பிரியாக் கவி கைப்புலையன் தன் யாழின்”

இதிலிருந்து பாணனையும் புலையன் என்று குறிப்பிடும் மரபு கலித்தொகையில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது (Nachinarkiniyar, 1984).

“சங்ககாலத்தில் புலையன் என்றும் இழிபிறப்பாளன் என்றும் இழிசினன் என்றும் சுட்டப்பட்டவர் இன்றைய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னோர்களே என்று கொள்வதில் தவறில்லை” என்பதிலிருந்து அடித்தளமக்கள் குறித்த செய்திகள், சாதியம் பற்றிய விளக்கங்கள் தெளிவாக உணரமுடிகிறது (Dhatchanamoorthi, 2001).

பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பு

அகப்பாடல்களில் மருதத்திணையில் மட்டுமே இடம்பெறும் பாணர்கள் சொல்வண்மை மிக்கவர்களாகவும், இரந்துண்ணும் வாழ்க்கையை உடையவர்களாகவும், தொல்காப்பியம் கூறும் தலைவன் தலைவியிடையே ஊடல்தீர்க்கும் தனித்திறன் உடையவர்களாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். புறப்பாடல்களில் காணப்படும் பாணர்கள், கலை கலைக்காக மட்டுமே அன்று வாழ்க்கைக்காக என்ற உணர்வோடு யாழிசைத்து பாடி வள்ளல்களை மகிழ்வித்து இரந்துண்போராகவும் அவர்கள் தரும் பரிசுப்பொருட்களைக் கொண்டு வாழ்பவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். அவனது மனைவி பாடினியும் உடன்செல்வது வழக்கமாக இருந்துள்ளது. கல்வியறிவில்லாதவர்களாக இருந்தாலும் அனுபவ அறிவோடு வாழ்ந்துள்ளனர். குறுந்தொகை மருதத்திணையில் உள்ள ஐம்பது பாடல்களில் பாணன் நேரடியாக இடம்பெறும் பாடல்கள் ஆறுமட்டுமே. இருந்தாலும் பாணனின் பல்வேறு நிலைகளை மேலும் காண்போம்.

பொருளாதார நிலை

பாணன் தன்னுடைய ஊரிலுள்ள பொதுமன்றத்தில் இரந்து உண்ணும் தன்மையுடையவன் என்பதால் இளமையான வயதுடையவன் ஆயினும் முழுவளர்ச்சியடையாத நிலையில் இருக்கிறான். தலைவனிடமிருந்து தூதாக, வாயிலாக வந்த அவனுக்கு விருந்துவைப்போம் என்று தலைவி கூறுவதை,

“அன்னாய் இவன் ஓர் இளமாணாக்கன்
தன்ஊர் மன்றத்து என்னன் கொல்லோ
இரந்தூண் நிரம்பா மேனியொடு
விருந்தின் ஊரும் பெருஞ் செம்மலனே”
என்ற பாடல்வழி அறியலாம் (Swaminatha Iyer, 2009).

இரந்து உண்ணும் வாழ்க்கையால் முழுவளர்ச்சியடையாத இளமையுடையவன் என்று தலைவி குறிப்பிடும் பாணனின் பொருளாதாரநிலை வேதனைக்குரியது. அடிப்படைத் தேவையான உணவு கூட அவர்களால் விரும்பிய வகையில் உண்ணமுடியாமல், மற்றவர்கள் தரும் உணவையே உண்டு உயிர்வாழும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு இருந்ததைக் காணமுடிகிறது.

வறுமையின் வன்கொடுமை

உலகில் வறுமையடைந்தவர்களுக்கு வளமான வாழ்வு இல்லை. தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள சுற்றத்தைப் பாதுகாத்தும், தாம் விரும்புவவர்களோடு கூடி இனிதாக மகிழ்ந்து வாழும் வாழ்க்கை இவர்களுக்கு அமைவதில்லை. அருளுள்ளம் படைத்தவர்களாக இருந்தபோதிலும், பொருளற்ற ஈத்துவக்கும் இன்பத்தைப் பெற இவர்களால் முடியாது. இளமையில் வறுமை இன்னும் கொடியதாகும். இவர்களது இல்வாழ்க்கை யாசிப்பதையும் விட இழிநிலையுடையதாகும் என்பதை,

“இரந்தோர் மாற்றல் ஆற்ற
இல்லின் வாழ்க்கை இரவினும் இளிவு”
என்ற அடிகள் வழி உணரமுடிகிறது (Swaminatha Iyer, 2009).

பொருளாதாரத்தில் நலிவடைந்த பாணர்கள் இயல்பாகவே வறுமை நிலைக்கும், வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழே வாழ்ந்தனர். கொடையளித்துப் பரக்கும் எவ்வி என்பவனை இழந்ததால் வறுமையையுடைய பாணனது பொற்பு இல்லாத தலை பொலிவிழந்து போவதுபோல் நேஞ்சமே! நீ பொலிவிழந்து வருந்துவாயாக என்று தலைவன் கூறுவதாக அமைந்துள்ள,

“எவ்வி இழந்த வறுமையர் பாணர்
பூ இல் வறுந்தலைப் போலப் புல்லென்று
இனைமதி வாழியர் நெஞ்சே!”

என்ற பாடலில் பாணனின் வறுமைநிலையைக் காணமுடிகிறது (Swaminatha Iyer, 2009). பிறருக்கு ஈவோராகிய மனித நேயம் கொண்ட வள்ளல்களுள் ஒருவனாகிய எவ்வி பாணர்களுக்குப் பொற்பு வழங்கி சிறப்புச் செய்வான். அவன் இறந்ததால் பாணர்களுக்கு வேறு வழியில்லாமல் போய்விட்டது. பாணர்கள் வறுமையால் வருந்தினார்கள் என்ற செய்தி மூலம் வாழ்வாதாரம் இல்லாத நிலையில் அல்லல்படும் பாணர்கள் இறுதிகாலம் வரை பிறரை இரந்தும் சார்ந்துமே வாழ்ந்துள்ளனர்.

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்”

என்ற குறட்பா, இரந்து பெற்றுத்தான் ஒருவன் உயிர்வாழ வேண்டுமென்னும் நிலைமை உண்டாயின் அவ்வாறு வாழச் சட்டங்களை இயற்றிய ஆட்சியாளன் அலைந்து கெடுவானாக என்று கூறுகிறது (Parimelalhagar, 2002). எனவே பொருளாதாரம் நலிவடையும் போது இரத்தல் இழிவானதாக இருந்தாலும், வாழ்நாள் முழுவதும் வறுமையில் வாழ உழன்று நிலையற்ற வாழ்வில் நிம்மதியின்றி கிடைக்கும் இடத்தில் உணவு உண்டு நாடோடி வாழ்க்கையை வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

இன்மையால் இரப்பது எல்லார்க்கும் இயல்பன்று இரப்பவன் சொற்கள் மிக எளிமைப்பட்டுப் பிறரால் இகழும் நிலையில் காணப்படும்.

“ஒன்று இரப்பான் போல் எளிவந்தும்

புரப்பான் போல்வதும் ஓர் மதுகையும் உடையன்”

என்று இரப்பவன் சொல்லின் நிலையைப் புலப்படுத்துகிறது (Nachinarkiniyar, 1984). இவர்கள் மகிழ்வோடு வாழ்ந்ததாகவோ கல்விகற்றதாகவோ, பொருளிட்டித் திட்டமிட்டு வசதியோடு இருந்ததாகவோ சான்றுகள் எதுவும் இல்லை. வறுமையில் வாடி மற்றவர்களைச் சார்ந்து வாழ்ந்ததாகவே மருதத்திணைப்பாடல்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

நசுக்கப்பட்ட அடித்தள மக்களாக பாணர்கள்

சமுதாயத்தில் உயரிய தகுதிப்பாடுகள் எதுவும் இவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. தலைவனின் பலதாரமணத்திற்குப் பரத்தமைக்கு வடிகால் தேடுபவனாக பாணன் இருந்திருக்கிறான். தலைவன் தரும் பொருளுக்காகத் தலைவியிடம் பல்வேறு வசைமொழிகளையும், இழிவுச் சொற்களையும், ஏளனப் பேச்சுகளையும் தாங்கிக் கொண்டு, கோபப்படாமல், பொறுமையோடு இருக்கும் இயல்புடையவர்களாக இருந்ததால் சமுதாயத்தில் உயரிய இடம் பெற்று தலைவி, தோழி போன்றோர்களால் நசுக்கப்படுகிறான். தலைவனக்கு நன்மையைச் செய்தாலும், சில சூழல்களில் தலைவனாலேயே நசுக்கப்பட்டு பல்வேறு இன்னல்களைச் சந்திக்கிறான்.

தோழியின் கூற்றில் வரும்,

“ஒருநின் பாணன் பொய்யன் ஆக

உள்ள பாணர் எல்லாம்

கள்வர் போல்வார் நீ அகன்றிசினோர்க்கே”

என்ற பாடலில் பாணனைத் தூதனுப்பிவிட்டு அவன் பின்னால் நிற்கும் தலைவனிடம் நிற்பாணன் ஒருவன் பொய்பேசுகிறான் என்பதால் மற்றுமுள்ள பாணர்கள் யாவரும் நினைப்பிரிந்து தனித்திருக்கும் தலைவிக்குப் பொய்யுரைப்பவராகவும், கள்வர்களாகவும் தெரிகிறார்கள் என்று தோழி கூறுகிறாள் (Swaminatha Iyer, 2009).

பொய்மொழி எல்லோராலும் வெறுக்கத்தக்கது. பொய்மொழியைப் பேசுவோருக்குத் துன்பம் தொடர்ந்து வரும். ஆனாலும் இப்பணியைப் பொருள்தரும் தலைவனுக்காகச் செய்யும் நிலைக்கு மாற்றப்படுகிறான். தவறு செய்தவன் தலைவன். அவனைக் கடிந்து பேசி அவன் தவற்றை உணர்த்தி அவனைத் திருத்த எந்தவித முயற்சியும் மேற்கொள்ளாமல், தலைவன் செய்த தவறுகளையெல்லாம் பாணன் மீது ஏற்றி பொய்யன், கள்வன் என்று தோழி பேசக் காரணமாக இருந்ததே அவன் அடித்தளமக்களில் ஒருவன் என்பதால் தான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பாணன் மீன் பிடித்துத் தமக்குரிய மண்டையிலே (வாயகன்ற மண்பாத்திரத்திலே) இட்டு வைப்பது மரபு. மண்டை என்பது உண்கலம். மீன்கள் வைக்கப்பட்ட மண்கலம், நாற்றம் வீசுவதால் அது வேறெதற்குமே பயன்படாது. அதுபோல எம்முயிர் எமக்கே வெறுப்புத்தருகிறது. இனி நுமக்கும் பயன்படமாட்டேன் என்று தலைவி கூறுகிறாள். பாணர்கள் அதில்தான் உணவுபெற்று உண்பர். இதிலிருந்து அவர்களின் நசுக்கப்பட்ட வாழ்வும், இழிவுநிலையும் தலைவியால் உவமையாகக் கூறப்பட்டதை,

“பாணர் பசுமீன் சொரிந்த மண்டை போல

எமக்கும் பெரும்புலவு ஆகி

நும்மும் பெறெளம் இறிஇயர் எம் உயிரே”

என்ற பாடல்வரிகள் உணர்த்துவதை உணரமுடிகிறது (Swaminatha Iyer, 2009). பாணர்கள் அடித்தளமக்களாக இருந்து பலநிலைகளில் பலரால் நசுக்கப்பட்டு வாழ்ந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

கடைநிலைப்பணி

அகப்பாடல்களில் உள்ள மருதத்திணை பாடல்கள் அனைத்திலும் ஊடலும் உடல்நிமித்தமுமாகிய உரிப்பொருள் இடம்பெற்றிருக்கும். பரத்தமை பூண்டொழுகும் தலைவனுக்கு ஏற்ப, சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப நுண்ணறிவோடு செயல்படுபவன் பாணன். அவன் இல்லையேல் ஊடல் தீர்வதற்கு வாய்ப்பே இல்லை எனலாம். ஊடல் தீர்க்கும் வாயிலான அவன் எல்லோராலும் இகழ்ந்து பேசும் இழிவான பணியைக் கடைநிலைப் பணியைச் செய்பவனாக இருக்கிறான். தலைவன் நல்லவன் என்பதை மெய்ப்பிக்கப் பாடுபடும் தன்மையன் தலைவியும் தோழியும் இழித்தும், பழித்தும், பேசினாலும் மனஉறுதியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு தலைவன் தலைவியின் காதல்வாழ்விற்கு உறுதுணையாக இருப்பவன். எல்லா துன்பங்களையும் தான் ஏற்றுக்கொண்டு தலைவன் தலைவியை மகிழவைக்கப் பாடுபடுபவன்.

தலைவன் வரவைத் தலைமகளுக்குப் பாணன் உணர்த்துகிறான். தலைவியை மகிழும்படி வைத்திருந்தால் மட்டுமே தன்னால் துன்பமில்லாமல் வாழமுடியும் என்பதற்காகவும், தலைவனிடமிருந்து பெறும் பொருளுக்கு நன்றியுடன் செயலாற்றுவனாகவும் இருக்கிறான். கல்லாப் பாணனாக இருந்தாலும் தனக்கு உதவுபவர்களின் மனங்களைப் புரிந்து வைத்திருப்பவன். எனவே தலைவன் வருமையைக் கூறி தலைவியின் மனஉணர்வை மடைமாற்றம் செய்கிறன். அவன் கூறுவதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த தலைவி,

"நீ கண்டனையோ? கண்டார்க் கேட்டனையோ

ஒன்று தெளிய நகையினம் மொழிமோ

வெண்கோட்டு யானை சோனை படியம்

பொன்மலி பாடலி பெறீஇயர்!

யார் வாய்க் கேட்டனை, காதலர் வரவே"

என்று பாணனிடம் கேட்டு உறுதிப்படுத்திக்கொள்கிறாள் (Swaminatha Iyer, 2009). தலைவனை எதிர்பார்த்த தலைவி பாணன் மொழிந்ததில் ஐயுற்று, நீ கண்டனையோ? அல்லது கேட்டனையோ? என்று பல முறை வினவுகிறாள். உண்மையைக் கூறு என்கிறாள். நீ சொல்வது உண்மையாக இருந்து, தலைவன் வந்துவிட்டால் சோனை ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள பொன்றிறைந்திருக்கும் பாடலிபுத்திரத்தை நீ பெறுவாயாக என்று கூறுகிறாள். அவனது உண்மையான கூற்றைக்கூட அவள் நம்பமறுக்கிறாள். பலவாறு ஆய்ந்து தெளிந்தபின் அப்படியே தலைவன் வந்துவிட்டால் பாடலிபுத்திரத்தைப் பரிசாகத் தருவதாகக் கூறுகிறாள். பாணனின் தலையாய பண்பு தலைவன் தலைவியை மகிழ்ச்சியோடு வைத்திருப்பதும், எத்தகைய இடையூறுகள் வந்தாலும், அவைகளைக் கடந்து அவர்களுக்கு உதவுவதுமே ஆகும்.

தலைவன் தானாகவே வந்து ஊடல்தீர்ந்ததை தோழி பாணனிடம் கூறுகிறாள். இதை

"கண்டிசின் பாண! பண்பு உடைத்து அம்ம"

என்ற வரி தெளிவுபடுத்துகிறது (Swaminatha Iyer, 2009). ஊடல்தீர்க்கும் வாயில்களில் ஒருவனான பாணனுக்குத் தற்போது அப்பணியில்லை. தலைவனான பாணனுக்குத் தற்போது அப்பணியில்லை. தலைவியின் ஊடல் தீர்ந்துவிட்டது என்று கூறும் செய்தி பாணன் ஊடல் தீர்க்கும் வாயிலாகவும் தூதுசெல்பவனாகவும் இருப்பதை உணர்த்துகிறது.

இனக்குழு வாழ்க்கைமுறை அழிந்து, நிலவுடைமையாக மாறுகின்ற சூழலில் பழைய சமுதாயத்தின் எச்சங்களும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் இருந்த பாணர்களின் வாழ்வியல் வரலாறு குறந்தொகை மருதத்திணை பாடல்கள் வழி உணரமுடிகிறது.

ஆய்வுப் பயன்கள்

பாணர்கள் இழிந்த சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர். சங்ககாலத்திலும் வருண பேதங்கள், வர்க்கமுரண்பாடுகள் இருந்துள்ளன. பாணர்கள் மற்றவர்களை மகிழ்விக்கத் தம்மிடமுள்ள யாழிசைத்து பாடல்கள் பாடுவர். ஆனால் அவர்கள் வாழ்வில் துன்பம் மட்டுமே நிலைத்திருந்தது. தலைவன் தலைவியின் இல்லறம் இனிதே நடைபெற ஊடல்தீர்க்கும் வாயிலாக இரந்து எல்லோராலும் இழிவான கண்ணோட்டதுடன் பார்க்கப்பட்டான். அடிநிலை மக்கள் சமுதாயத்தினன் என்பதால் சமுதாயத்தில் இரந்துண்ணும் வாழ்க்கையையும் மற்றவர்கள் ஏளனமாக பேசக்கூடிய பணியையும் செய்து மேலும் நசுக்கப்பட்ட நிலை புலனாகிறது. அடித்தளமக்கள் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் பாணன் என்பதால் அவனது சொல்லாற்றல், தனித்திறன் சிந்தித்துச் செயல்படும் பண்பு, யாழிசைத்துப் பாடும் திறன், இழிவுபடுத்தும் போதும் மாற்றமின்றி சகித்துக்கொள்ளும் பாங்கு, இவையாவும் எங்கோ ஆதாரமும் ஆவணமுமின்றி அழிக்கப்பட்டுவிட்டன எனலாம். தியாகராசர் அயோத்திதாசப் பண்டிதர், ஈ.வெ. ராமசாமி பெரியார், டாக்டர். அம்பேத்கர் போன்றவர்கள் மீண்டும் பிறந்து வந்து போராடினாலும் சமுதாயத்தில் புரையோடிக் கிடக்கும் அடித்தள மக்களாகிய பாணர் போன்றோர்களின் அவலநிலை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தி இயன்றவரை இத்தகையோரின் சிக்கல்கள், பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதே இவ்வாய்வின் பயனாக அமைகிறது.

முடிவுரை

மாற்றம் என்ற ஒன்றே மாறாத் தன்மையுடையது. தமிழ்ச்சமுதாயம் பலநூற்றாண்டுகளாக எத்தனையோ மாற்றங்களைக் கண்டுவிட்டது. ஆனால் வேரும், வேரடிமன்னுமாகக் களையப்பட வேண்டியவைகள் நிரம்ப உள்ளன. அவை தாழ்த்தப்பட்டோரின் அவலங்கள், அவர்களின் உரிமைகள் நியாயமற்ற முறையில் மறுக்கப்படுதல், மனிதனாகக் கூட மதிக்காத மனிதநேயமற்ற நிலை, திறமைக்கேற்ற வாய்ப்பு மறுக்கப்படுதல், இழிந்தகுடியினர் என்பதால் திறமைகளை வெளிக்கொணர்ந்தாலும் அதை ஏற்காமல் குறையைக்காட்டி அடக்குதல் ஆகியவை ஆல்போல் தழைத்து விழுதுகளைத் தந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. குறந்தொகை மருதத்திணையில் அடிநிலைமக்களாகிய பாணர்களின் அழிநிலைகளை இலக்கியவரிகள் விளக்கிக் காட்டுகின்றன. அவர்களின் வழிவந்த மரபினர்கள் இன்றும் பல அவலங்கள் சுற்றிலும் நசுக்க வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர். மு.வ. மண்குடிசை நாவலில் கூறுவதைப் போல நல்லவிதைகளைப் பக்குவமாகத் தூவிச் செல்வோம். இன்றில்லையேனும் நிச்சயம்மாக நாளைப் பலன் தரும் என்ற நம்பிக்கை உணர்வோடு அடித்தளமக்களின் உயர்விற்கும், எதிர்கால வாழ்விற்கும் ஏற்ற முயற்சிகளைச் செய்வோம். எல்லார்க்கும் எல்லாமும் என்ற நிலை உறுதியாக ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது.

References

- Avvai Duraisamy Pillai, S., (2010) Purananooru Moolam Uraiyum, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.
- Dhatchanamoorthi, A., (2001) Sanga Ilakkiyangal Unarththum Manitha Uravugal, Ainthinai Pathippagam, Chennai, India.
- Nachinarkiniyar, (1984) Kalithogai, Tamil University, Thanjavur, India.
- Swaminatha Iyer, U.Ve., (2009) Kurunthogai moolamum uraiyum, U, V, SA., Library, Chennai, India.
- Parimelalhagar, (2002) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:



© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License